

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság**

Kfv.IV.35.148/2013/3.szám

A Kúria a dr. Törőcsik Attila ügyvéd által képviselt felperesnek, a dr. Badacsonyi Gergely jogtanácsos által képviselt Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatala Központi Szerve alperes ellen agrártámogatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Szegedi Törvényszék 2012. november 15. napján kelt 3.K.21.312/2012/6. számú jogerős ítélete ellen az alperes által 7. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Szegedi Törvényszék 3.K.21.312/2012/6. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 25.000 (huszonötezer) forint elsőfokú és 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 30.000 (harmincezer) forint kereseti és 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes integrált gyümölcs és szőlőtermesztési célprogram keretében, jogerősen elfogadott agrár-környezetgazdálkodási támogatási (a továbbiakban: EMVA AKG támogatás) kérelem birtokában területazonosítási kérelmet (2010. március 24-án), majd pedig kifizetési kérelmet nyújtott be (2010. május 13-án) azonos fizikai blokkban (H6LA6-4-07) lévő két terület, valamint egy másik blokkban elterülő tábla vonatkozásában.

A területazonosítási kérelmében az azonos blokkban lévő két terület esetében felcserélte a kérelmezett ültetvénycsoportok megjelölését és hasznosítási kódjait (a 3. sorszámú tábla esetében - a 4. sorszámú tábla adatait megadva - Csonthéjas és héjas ültetvénycsoportként, „őszibarack” hasznosítási kódját, míg a 4.

sorszámú tábla esetében - a 3. sorszámú tábla adatait megadva - Szőlő ültetvénycsoportként, „borszőlő” ültetvény hasznosítási kódját) adta meg. Az alperes jogerős területazonosítási határozatát - 2010. október 12-i kelettel - ezen adatokra alapozva hozta meg.

A felperes a felcserélt adatokat kifizetés iránti kérelmében korrigálta, ugyanakkor azonban a 2010. május 31-én benyújtott területalapú kérelem-módosításában a hasznosítási kódokat nem javította ki.

Az alperes a kifizetési kérelem tárgyában meghozott jogerős határozatában a felperes kérelmét a lefolytatott adminisztratív és fizikai ellenőrzések megállapításaira támaszkodva elutasította (a száma:245/0601/2281/17/2010.; kelte: 2011. november 9.). Indokolásában arra hivatkozott, hogy a 61/2009. (V. 14.) FVM rendelet (a továbbiakban: Jogcímrendelet) 39. § (1) bekezdése értelmében a felperesi kötelezettségvállalás alapját a területazonosítási kérelemben jóváhagyott területek, a jóváhagyott ültetvénycsoportokkal együtt képezik. Ezzel szemben ha a kifizetési kérelemben a felperes nem támogatható ültetvényt jelölt meg, úgy a Jogcímrendelet 6. § (5) bekezdése alapján a kérelmet el kellett utasítani. Az alperes tehát határozatában a területazonosítási és a kifizetési kérelem szerinti adatok alapján hozott döntést és vonta le a megfelelő jogkövetkezményeket.

A felperes keresete folytán eljáró Szegedi Törvényszék (a továbbiakban: Törvényszék) az alperes határozatát az első fokú hatóság határozatára is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte. Indokolásában arra az álláspontra helyezkedett, hogy a Jogcímrendelet 39. § (7) bekezdéséből következően mivel a kifizetési kérelem a területazonosítási kérelem alapján meghozandó jogerős határozatban foglaltakhoz kötődik, utóbbinak időben meg kell előznie az előbbi benyújtását. Utalt továbbá arra, hogy a felperes a perben bizonyította vétlenségét a területazonosítási kérelemben elkövetett és pusztán a hasznosítási kódokat érintő téves adatszolgáltatásával kapcsolatosan, ezért esetében az alperesnek alkalmaznia kellett volna a 796/2004/EK rendelet 26. és 67. preambulumpontjait, valamint a támogatáscsökkentések és kizárások alkalmazása alóli mentesítésre vonatkozó 68. cikk (1) bekezdését. Indokai között szerepelt az is, hogy az alperesnek a kifizetési kérelem hasznosítási kérelemre vonatkozó elírásait a 2007. évi XVII. törvény (a továbbiakban: Eljárási tv.) 9. § m) pontja alapján nyilvánvaló hibaként kellett volna javítania.

Az ítélettel szemben az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet a Kúriához, amelyben elsődlegesen az ítélet megváltoztatása mellett a felperes keresetének elutasítását, másodlagosan pedig hatályon kívül helyezését és a Törvényszék új

eljárásra kötelezését kérte. A felülvizsgálati eljárásban keletkezett költségeire is igényt tartott. Felülvizsgálati kérelmét a Jogcímrendelet 39. § (7) bekezdése, 42. § (2) bekezdése, valamint 43. § (3) bekezdése mellett arra alapozta, hogy a felperes még a kifizetési kérelem benyújtását követően előterjesztett kérelem-módosításban sem helyesbítette a hasznosítási kódokat. A Törvényszék ítéletében tévesen értelmezte a területazonosítási és a kifizetési kérelem egymáshoz való viszonyát rendező szabályokat, valamint az Eljárási tv. nyilvánvaló hibára vonatkozó rendelkezéseit.

A Kúria a jogerős ítéletet Pp. 275. § (2) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelem keretei között, a 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Az alperes felülvizsgálati kérelme megalapozott.

A Kúriának elsődlegesen azt kellett vizsgálnia, hogy a vonatkozó szabályozás milyen viszonyba állítja a területazonosítási és a kifizetési kérelmeket. A Jogcímrendelet 39. § (1) bekezdése értelmében „[a] támogatási kérelmet benyújtott ügyfélnek (...) a kifizetési kérelmet megelőzően, de legkésőbb május 15-ig, a 2010. évben legkésőbb június 9-ig, elektronikus úton területazonosítási kérelmet kell benyújtania az MVH részére (...). A 39. § (6) bekezdése értelmében „[a] támogatási kérelem és a területazonosítási kérelem nem foglalja magában a kifizetési kérelmet.” A (7) bekezdés szerint „[a] véglegesen jóváhagyott területeket tartalmazó területazonosítási kérelemnek helyt adó vagy részben helyt adó határozatban jóváhagyott területek képezik a támogatási időszakban a kötelezettségvállalás tárgyát fizikai blokkonként és célprogramonként. A Jogcímrendelet kifizetési kérelemre vonatkozó szabályai között úgy rendelkezik, hogy „[k]ifizetési kérelmet az nyújthat be, aki a 39. § (1) bekezdés alapján területazonosítási kérelmet nyújtott be.”[42. § (1) bekezdés] Végül a kifizetési kérelem benyújtásának határidejét a 42. § (3) bekezdése „(...) az egységes kérelemről szóló rendelet szerinti egységes kérelem részeként május 15"-ében határozza meg.

Az idézett rendelkezések értelmében a kifizetési kérelem benyújtásának a területazonosítási kérelem benyújtása - és nem annak elbírálása - képezi a feltételét: nem nyújthat be kifizetés iránti kérelmet az, aki nem nyújtott be területazonosítás iránti kérelmet. A területazonosítási kérelem funkciója az, hogy véglegesítse annak a kötelezettségvállalásnak a mibenlétét (a támogatható földterület méretét, a támogatható hasznosítás módját), amelyre nézve a gazdálkodó a támogatást igényli. Annak ellenére azonban, hogy szövegszerűen a területazonosítási kérelmet a kifizetési kérelmet megelőzően kell benyújtani, a Jogcímrendelet mindkettő esetében a május 15-ét jelöli meg benyújtási határidőként

(a területazonosítási kérelem esetében ezt június 9-éig meg is hosszabbította).

Szemben a területazonosítási kérelem benyújtásának feltételeivel, ahol a támogatási kérelem alperes általi elbírálása előfeltétele az eljárás folytatásának [39. § (1) bekezdés], a területazonosítási kérelem alperesi elbírálása nem előfeltétele a kifizetési kérelem benyújtásának. A Jogcímrendelet téves értelmezésével jutott tehát a Törvényszék arra a következtetésre, hogy a területazonosítási és a kifizetési kérelmek elbírálása egymást feltételező jogi követelmények.

A felperesnek a Jogcímrendelet, valamint a 34/2010. (IV. 9.) FVM rendelet 10. § (1) bekezdése alapján lett volna lehetősége kifizetési kérelmének joghatás kiváltására alkalmas korrekciójára. A Jogcímrendelet 43. § (1) bekezdése értelmében „[a] kifizetési kérelemben feltüntetett adatok módosítására a kérelmezőnek a 42. § (3) bekezdés szerinti határidő lejárta után legfeljebb 25 nap áll rendelkezésére.” a 34/2010. (IV. 9.) FVM rendelet 10. § (1) bekezdése értelmében „[a]z egységes kérelem a tárgyév május 31-ig jogkövetkezmény nélkül módosítható.”

Mivel a perbeli esetben az adatok felcseréléséről volt szó, ezért a felperes a módosítást - kellő körülmények mellett - megtehetette volna, és az nem minősült volna az Eljárási tv. 41. § (5) bekezdése, a Jogcímrendelet 43. § (3) bekezdése, illetve a hivatkozott FVM rendelet 13. §-a szerinti tilalmazott hiánypótlásnak.

A Törvényszék felülvizsgálati kérelemmel támadott ítéletének megállapítása szerint a felperes tisztázta a felcserélt hasznosítási kódok tekintetében vétlenségét, az elkövetett hibákat időben észlelte és korrigálta is.

Ezzel szemben a Kúria arra a következtetésre jutott, hogy a kérelme sikertelenségével összefüggésben a felperes oldalán legalábbis a gondatlanság felmerült, ami a jogi felelősség általános dogmatikai megközelítése szerint a vétlenséget nem támasztja alá. A felperesnek a 2010. májusában benyújtott területazonosítási és kifizetési kérelmei korrekciójára a fentiekben hivatkozott jogszabályok alapján lett volna lehetősége az adattartalom módosításával, amelyet azonban elmulasztott. A területazonosítási és a kifizetési kérelem eltérő adattartalma viszont értelemszerűen vezetett a kifizetési kérelem elutasításához. A Kúria a jelen esetben nem tud érvényt szerezni az agrártámogatásokkal összefüggésben folytatott, a tényszerűen igazolható gazdálkodói tevékenység előnyben részesítését szolgáló gyakorlatának, mivel a támogatási kérelem sikertelensége a kérelmező ügyfél érdekkörére és nem csupán adminisztratív okokra vezethető vissza. Ezen okokból a Kúria - szemben a Törvényszék ítéleti álláspontjával - nem látta indokoltnak a 796/2004/EK rendelet 68. - jogkövetkezmények alól mentesítő - cikkének hivatalbóli alkalmazását.

Végül a jogerős ítélet hivatkozott arra is, hogy az alperesnek nyilvánvaló hibaként kellett volna kezelnie a hasznosítási kódok felcserélését.

Az Eljárási tv. 9. § m) pontja értelmében „nyilvánvaló hiba: az ügyfél által benyújtott kérelemben, pályázatban feltüntetett adatok olyan egyértelmű hiányossága vagy hibája, amely a kérelem, vagy a pályázat más adataiból vagy más, a végrehajtási feladatokat ellátó szervezet által közvetlenül elérhető nyilvántartásból származó adatok alapján hiánypótlásra felszólítás nélkül, saját hatáskörben pótolható vagy javítható, kivéve a kérelem hitelességét befolyásoló hiányosság (aláírás, bélyegző lenyomat stb.)”.

Az Eljárási tv. fentiekben ismertetett 9. § m) pontja értelmében a „nyilvánvaló hiba” fogalmi összetevője az egyértelműség. Az egyértelműség azt jelenti, hogy a hatóság által a kérelemben felfedezett hiba kétséget kizáró módon fennáll és kétséget kizáró módon pótolható. A hiba megjelenhet hiányosságban - a kérelmező valamilyen adatot nem tüntetett fel -, avagy szám, név elírásában, számítási hibában. A kérdéses adat, vagy a megfelelő adattartalom az alperes számára rendelkezésre álló dokumentumokból beszerezhető kell legyen. A fogalom meghatározásból egyértelmű az is, hogy a törvényi rendelkezés a kérelem bármely adatára, és nem csak a nyilvánvaló név, szám elírására, illetve számítási hibára vonatkozhat, azaz minden olyan adatra kiterjed, amely a kérelem hitelességét nem teszi kétségesé. A Kúria eddig gyakorlata szerint EMVA AKG támogatások esetében a „nyilvánvaló hiba” fogalmi körében az a fentiek szerint értelmezett hiányosság, elírás tartozhat, amely a többéves támogatási periódus végén benyújtott támogatási kérelemben áll elő, amikor a hatóság megfelelő dokumentáció és a kérelmező teljesítési képességéről szerzett tapasztalatok birtokában van ahhoz, hogy a kifizetési kérelem hiányosságait hivatalból pótolja.

Mivel a területazonosítási és a kifizetési kérelmeket azonos időben és azonos adattartalommal kellett benyújtani, ezért az eltérő tartalom esetén a hiba nem nyilvánvaló az alperes számára: tisztázást igényelt volna, hogy az azonosítási kódok melyik területekhez tartoznak (a felperes a területazonosítási kérelmében avagy a kifizetési kérelmében vétett-e hibát). A Jogcímrendelet fentiekben hivatkozott szabályai azonban egyértelművé teszik azt, hogy hiánypótlási eljárásnak ezen adattartalmak esetében nincs helye. Következésképpen az elírás ezen típusát csak a felperes javíthatta volna az erre a célra nyitva álló 25 napos határidőben.

A kifejtettek szerint a Kúria megalapozottnak ítélte a felülvizsgálati kérelmet, és megállapította, hogy a Törvényszék ítélete a Jogcímrendelet 39. § (7) bekezdésébe, 42. § (2) bekezdésébe, valamint a 43. § (3) bekezdésébe ütközően törvénysértő. Ezért a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján a Törvényszék ítéletét hatályon kívül helyezte és a felperes

keresetét elutasította.

Az alperes sikeres felülvizsgálati kérelmére tekintettel, a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó 78. § (1) bekezdése alapján a Kúria a felperest kötelezte az alperes 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ára tekintettel megállapított összegű perköltségének megfizetésére.

A felperes ugyancsak pervesztességére tekintettel köteles az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény szerinti mértékű elsőfokú és felülvizsgálati eljárás eljárási illetékének megfizetésére.

Budapest, 2014. január 28.

Dr. Kozma György sk. a tanács elnöke, Dr. Hörcherné Dr. Marosi Ildikó sk. előadó bíró, Dr. Balogh Zsolt sk. bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő